

บทที่ 5

ตัวอย่างและผล

ในบทนี้จะแสดงตัวอย่างผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติและขอบเขตปลอดภัยในระบบทดสอบของ IEEE ขนาด 30 บัส [9] โดยจะแสดงผลจากการคำนวณแบ่งเป็นกรณีต่างๆ และผลขององค์ประกอบย่อยที่มีต่อการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติในระบบไฟฟ้ากำลัง โดยจำแนกได้ดังต่อไปนี้

5.1 ตัวอย่างระบบทดสอบซึ่งใช้ในการคำนวณ

5.1.1 ระบบทดสอบปกติ

เป็นระบบทดสอบขนาด 30 บัสที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยกำลังรีแอกทีฟใดๆ เพิ่มเติมลงไปในระบบโดยให้บัส 1 เป็นบัสอ้างอิง

5.1.2 ระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรม

เป็นระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมขนาดต่างๆ กันเข้าที่สายส่งระหว่างบัสคู่ใดคู่หนึ่งดังต่อไปนี้

- ติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์ขนาด 0.01 เปรอ์ยูนิตเข้าที่สายส่งระหว่างบัส 2 กับบัส 5
- ติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์ขนาด 0.01 เปรอ์ยูนิตเข้าที่สายส่งระหว่างบัส 27 กับบัส 30
- ติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์ขนาด 0.1 เปรอ์ยูนิตเข้าที่สายส่งระหว่างบัส 27 กับบัส 30
- ติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์ขนาด 0.2 เปรอ์ยูนิตเข้าที่สายส่งระหว่างบัส 29 กับบัส 30

5.1.3 ระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนาน

เป็นระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานเพื่อชดเชยกำลังรีแอกทีฟเข้าที่ บัสต่างๆดังต่อไปนี้

- ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด 30 MVAR เข้าที่บัส 30
- ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด 40 MVAR เข้าที่บัส 30
- ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด 50 MVAR เข้าที่บัส 30

5.1.4 ระบบทดสอบที่มีการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้

ถึงแม้ว่าในระบบทดสอบเดิม (ระบบทดสอบของ IEEE ขนาด 30 บัส) จะมีหม้อแปลงปรับค่าได้ติดตั้งอยู่แล้วระหว่างบัสที่ 6 กับบัสที่ 9 บัสที่ 6 กับบัสที่ 10 บัสที่ 4 กับบัสที่ 12 บัสที่ 28 กับบัสที่ 27 แต่ในที่นี้จะแสดงผลของการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้เพิ่มในกรณีต่างๆดังนี้

- ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ซึ่งมีการตั้งค่าอัตราส่วนระหว่างแรงดันทางด้านทุติยภูมิต่อแรงดันทางด้านปฐมภูมิ = 1.1 ระหว่างบัส 2 กับบัส 5
- ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ซึ่งมีการตั้งค่าอัตราส่วนระหว่างแรงดันทางด้านทุติยภูมิต่อแรงดันทางด้านปฐมภูมิ = 1.1 ระหว่างบัส 27 กับบัส 30
- ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ซึ่งมีการตั้งค่าอัตราส่วนระหว่างแรงดันทางด้านทุติยภูมิต่อแรงดันทางด้านปฐมภูมิ = 1.3 ระหว่างบัส 27 กับบัส 30
- ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ซึ่งมีการตั้งค่าอัตราส่วนระหว่างแรงดันทางด้านทุติยภูมิต่อแรงดันทางด้านปฐมภูมิ = 1.3 ระหว่างบัส 29 กับบัส 30

5.1.5 ระบบที่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยหลายๆชนิดเข้าด้วยกัน

คือระบบที่มีการติดตั้งทั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรม ตัวเก็บประจุแบบขนาน และหม้อแปลงปรับค่าได้ พร้อมๆกัน โดยมีการติดตั้งอุปกรณ์ดังกล่าวต่อไปนี้

ระบบทดสอบที่ 1

- ติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์ = 0.01 เปอรียูนิตเข้าที่สายส่งระหว่างบัส 27 กับบัส 30
- ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด = 20 MVAR เข้าที่บัส 30
- ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ซึ่งมีการตั้งค่าอัตราส่วนระหว่างแรงดันทางด้านทุติยภูมิกับแรงดันทางด้านปฐมภูมิ = 1.2 ระหว่างบัส 29 กับบัส 30

ระบบทดสอบที่ 2

- ติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์ = 0.01 เปอรียูนิตเข้าที่สายส่งระหว่างบัส 29 กับบัส 30
- ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด = 10 MVAR เข้าที่บัส 30
- ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ซึ่งมีการตั้งค่าอัตราส่วนระหว่างแรงดันทางด้านทุติยภูมิกับแรงดันทางด้านปฐมภูมิ = 1.2 ระหว่างบัส 27 กับบัส 30

โดยผลการวิเคราะห์ที่ได้จะเปรียบเทียบกับวิธีโพลีโพลีแบบธรรมดาเป็นหลักทั้งในด้านความถูกต้องของคำตอบและเวลาที่ใช้ในการหาจุดวิกฤติของระบบของโปรแกรม

ผลลัพธ์ที่ต้องการ จากการวิเคราะห์ระบบทดสอบ โดยใช้วิธีโพลีโพลีแบบต่อเนื่องได้แก่ บัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ ขนาดของแรงดัน มุมเฟสของแรงดัน กำลังจริง กำลังรีแอกทีฟที่จ่ายให้กับโพลี โณ จุดวิกฤติ เวลาที่ใช้ในการคำนวณหาจุดวิกฤติ และค่าผิดพลาดของจุดวิกฤติที่คำนวณได้เทียบกับจุดวิกฤติจริง ซึ่งค่าผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธีโพลีโพลีแบบต่อเนื่องดังกล่าว นอกจากจะขึ้นกับอุปกรณ์ชดเชยแรงดันชนิดต่างๆที่ติดตั้งเข้าไปในระบบแล้ว ยังขึ้นอยู่กับค่าตัวแปรซึ่งใช้เป็นเงื่อนไขในการหยุดการคำนวณของโปรแกรม ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ตัวจะมีผลต่อการคำนวณหาผลลัพธ์ของการวิเคราะห์ระบบไฟฟ้ากำลังต่างกันดังต่อไปนี้

- ค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ (ϵ) หรือขอบเขตที่ใช้หยุดการคำนวณในแต่ละรอบ ซึ่งถ้าค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้มีค่าน้อยจะทำให้การคำนวณได้ผลที่ถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ถ้ามีค่าผิดพลาดดังกล่าวมีค่ามากจะทำให้การคำนวณทำได้รวดเร็วแต่จะทำให้คำตอบมีค่าผิดพลาดมาก ทั้งนี้ค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้จะมีบทบาทสำคัญต่อความถูกต้องของการวิเคราะห์หาบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบอีกด้วย

- ค่าผิดพลาดของจุดวิกฤติ เป็นค่าผิดพลาดระหว่างค่าของดีเทอร์มิแนนต์ของจาร์โคเบียนเมตริกซ์กับค่าของดีเทอร์มิแนนต์ของจุดวิกฤติ ดังนั้นจึงมีผลโดยตรงกับความแม่นยำของการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลัง

5.2 ผลการวิเคราะห์ระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน

เนื่องจากค่าตัวแปร 2 ตัวคือ ค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ และ ค่าผิดพลาดของจุดวิกฤติ ที่กล่าวมาในหัวข้อที่ 5.1 ล้วนมีผลต่อผลลัพธ์ของการวิเคราะห์ระบบไฟฟ้า โดยจะทำให้ผลของการวิเคราะห์เสถียรภาพของระบบแตกต่างกันออกไป ซึ่งจะพบว่าผลของค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ที่แตกต่างกันนอกจากจะมีผลต่อความแม่นยำของการคำนวณหาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลังและเวลาที่ใช้ในการคำนวณหาจุดวิกฤติแล้วยังมีผลต่อการวิเคราะห์หาบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบด้วย ซึ่ง ณ จุดนี้มีความสำคัญมากต่อการคำนวณในขั้นตอนถัดไป เพราะถ้าการวิเคราะห์หาบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบผิดพลาดย่อมหมายถึง การเลือกบัสตัวแทนของระบบไฟฟ้ากำลังที่ผิดพลาดดังตัวอย่างผลการวิเคราะห์ที่ทดสอบกับระบบทดสอบโดยใช้ค่าผิดพลาดต่าง ๆ กันดังต่อไปนี้

- กรณีระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน มีการตั้งค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ = 0.1 ค่าที่ผิดพลาดของจุดวิกฤติ = 0.5 จะได้ผลลัพธ์ คือ บัสที่ 11 เป็นบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ โดยใช้เวลาในการคำนวณหาจุดวิกฤติของระบบที่เครื่อง PC

Pentium 100 เท่ากับ 171 วินาที และได้ค่าที่มีความคลาดเคลื่อนไปจากจุดวิกฤติจริงไม่เกิน 1 %

- กรณีระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน มีการตั้งค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ = 0.005 ค่าที่ผิดพลาดของจุดวิกฤติ = 0.01 จะได้ผลลัพธ์ คือ บัสที่ 30 เป็นบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ โดยใช้เวลาในการคำนวณหาจุดวิกฤติของระบบเท่ากับ 231 วินาที และได้ค่าที่มีความคลาดเคลื่อนไปจากจุดวิกฤติจริงไม่เกิน 0.1 %

- กรณีระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน มีการตั้งค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ = 0.005 ค่าที่ผิดพลาดของจุดวิกฤติ = 0.1 จะได้ผลลัพธ์ คือ บัสที่ 30 เป็นบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ โดยใช้เวลาในการคำนวณ 182 วินาที และได้ค่าของจุดวิกฤติที่มีความคลาดเคลื่อนไปจากจุดวิกฤติจริงไม่เกิน 0.5 %

เมื่อเปรียบเทียบผลของการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติในระบบไฟฟ้ากำลัง โดยใช้ค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ต่าง ๆ กันกับระบบทดสอบเดียวกัน พบว่ากรณีการเลือกใช้ค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้มีค่าน้อยจะได้ผลลัพธ์ที่มีความคลาดเคลื่อนต่ำ แต่ใช้เวลาในการคำนวณมาก ในขณะที่การเลือก ใช้ค่าที่ผิดพลาดที่ยอมรับได้มีค่ามาก ๆ จะทำให้การคำนวณสามารถหาผลลัพธ์ได้อย่างรวดเร็ว แต่ก็อาจจะทำให้การวิเคราะห์หาบัสที่ อ่อนแอที่สุดในระบบผิดพลาดได้ดังแสดงตามตารางที่ 5.2

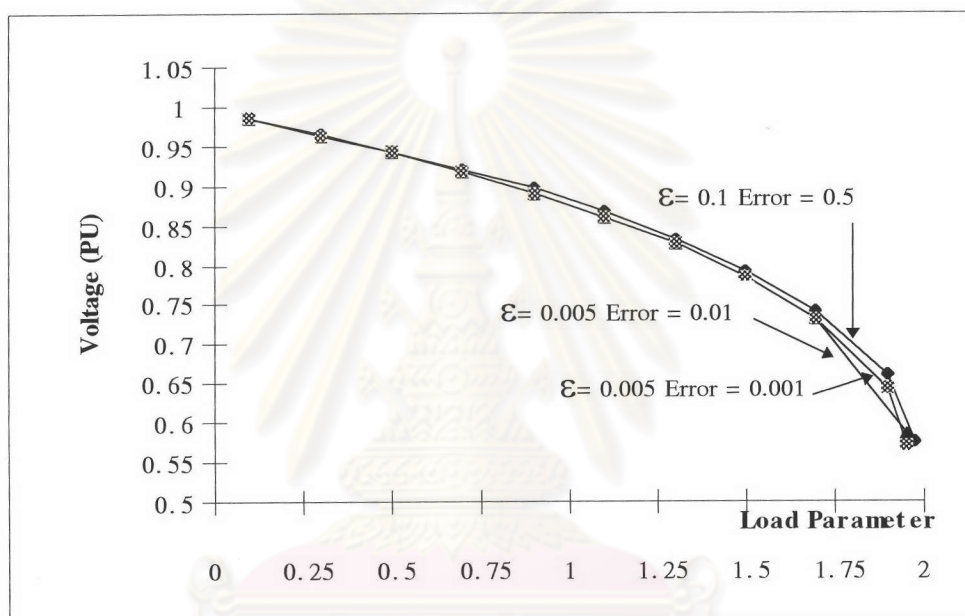
ส่วนค่าผิดพลาดของจุดวิกฤติจะมีผลทำให้จุดวิกฤติที่คำนวณได้มีความคลาดเคลื่อนไปจากจุดวิกฤติจริงมากหรือน้อยตามที่เราได้ตั้งเงื่อนไขไว้ ดังแสดงผลของการใช้ค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ กับค่าผิดพลาดของจุดวิกฤติต่าง ๆ กัน ในระบบทดสอบขนาด 30 บัส ดังแสดงตามตารางที่ 5.1 และกราฟความสัมพันธ์ระหว่างโหลดกับแรงดัน ณ ค่าตัวแปรต่างๆ ดังกราฟที่ ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 ผลของค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้กับค่าผิดพลาดของการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติ

ค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้	ค่าผิดพลาดจากจุดวิกฤติ	ขนาดของแรงดัน ณ. จุดวิกฤติ (PU)	มุมเฟสของแรงดัน (องศา)	ค่าผิดพลาดของแรงดันไม่เกิน (%)	เวลาที่ใช้ในการคำนวณ (วินาที)
0.1	0.05	0.57	-31.25	1	171
0.005	0.01	0.58	-35.91	0.1	231
0.005	0.001	0.57	-34.58	0.01	379

ตารางที่ 5.2 ผลของค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้กับการวิเคราะห์ห่าบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ

ค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้	ค่าผิดพลาดของจุดวิกฤติ	บัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ
0.1	0.5	11
0.005	0.01	30
0.005	0.1	30

รูปที่ 5.1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับโหลดของระบบที่ไม่มีการชดเชยแรงดัน

5.3 ผลการวิเคราะห์ระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรม

จากบทที่ 2 และบทที่ 3 การติดตั้งตัวเก็บประจุหรืออุปกรณ์ชดเชยแรงดันต่างๆ เข้ากับระบบไฟฟ้ากำลังล้วนมีจุดประสงค์เพื่อจะปรับปรุงเสถียรภาพทางด้านแรงดันของระบบไฟฟ้า ซึ่งการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมเข้ากับระบบทดสอบ จะมีผลทำให้ค่าอิมพีแดนซ์ของสายส่งเส้นที่ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมเข้าไปลดลงและจะช่วยปรับปรุงเสถียรภาพทางด้านแรงดันของระบบให้ดีขึ้นได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของตัวเก็บประจุที่ติดตั้งเข้าไปกับสายส่งและตำแหน่งของการติดตั้ง ดังแสดงผลการวิเคราะห์เข้ากับระบบทดสอบต่อไปนี้

5.3.1 ผลของการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมเข้าที่ตำแหน่งต่างๆในระบบไฟฟ้ากำลัง

- กรณีติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์ขนาด 0.01 เพอร์ยูนิตอนุกรมเข้ากับสายส่งที่ต่ออยู่ระหว่างบัส 2 กับบัส 5 จะได้บัสที่อ่อนแอที่สุดของระบบ คือบัสที่ 30 โดยมีจุดวิกฤติที่การจ่ายโหลดเท่ากับโหลดพารามิเตอร์ 1.954 ซึ่งเมื่อคำนวณกลับไปเป็นค่ากำลังจริง และกำลังรีแอกทีฟ ตามสมการที่ 3.6 และ 3.7 แล้วจะเท่ากับ กำลังจริง 11.56 MW กำลังรีแอกทีฟ 2.07 MVAR ซึ่งความสามารถในการจ่ายโหลด ระดับนี้จะเท่ากับความสามารถในการจ่ายโหลดสูงสุดของระบบก่อนการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมหรือกล่าวได้ว่าการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมเข้าไปที่ตำแหน่งดังกล่าวไม่มีผลต่อเสถียรภาพของแรงดันระบบ ทั้งนี้เพราะการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมระหว่างบัส 2 กับบัส 5 นั้นอยู่ ห่างจาก บัสที่ 30 ซึ่งเป็นบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบมาก การติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน ณ จุดนี้จึงไม่มีผลต่อจุดวิกฤติของบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ

- กรณีติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์เท่ากับ 0.01 เพอร์ยูนิตอนุกรมเข้ากับสายส่งที่ต่ออยู่ระหว่างบัส 27 กับบัส 30 จะได้บัสที่อ่อนแอที่สุดของระบบ คือบัสที่ 30 โดยมีจุดวิกฤติที่การจ่ายโหลดเท่ากับโหลดพารามิเตอร์ 1.9654 (กำลังจริง 11.566 MW พลังงานรีแอกทีฟ 2.0733 MVAR) ซึ่งสามารถจ่ายโหลดได้มากขึ้นกว่าเดิมเท่ากับ 0.58 % ทั้งนี้เพราะการติดตั้งตัวเก็บประจุดังกล่าวอยู่ในตำแหน่งที่ติดกับบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบซึ่งจะสามารถช่วยปรับปรุงความสามารถในการจ่ายพลังงานของระบบได้แต่เนื่องจากขนาดของตัวเก็บประจุที่ติดตั้งมีขนาดเล็กมากจึงมีผลต่อเสถียรภาพของแรงดันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

- กรณีติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์เท่ากับ 0.1 เพอร์ยูนิตอนุกรมเข้ากับสายส่งที่ต่ออยู่ระหว่างบัส 27 กับบัส 30 จะได้บัสที่อ่อนแอที่สุดของระบบ คือบัสที่ 30 โดยมีจุดวิกฤติที่การจ่ายโหลดเท่ากับโหลดพารามิเตอร์ 2.0515 (กำลังจริง 11.6097 MW กำลังรีแอกทีฟ 2.0887 MVAR) ซึ่งสามารถจ่ายโหลดได้มากขึ้นกว่าเดิม 4.98% ทั้งนี้เพราะการติดตั้งตัวเก็บประจุดังกล่าวอยู่ในตำแหน่งที่ติดกับ บัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบซึ่งจะสามารถช่วย ปรับปรุงความสามารถในการจ่ายพลังงาน ของระบบได้อย่างเห็นได้ชัด

- กรณีติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์เท่ากับ 0.2 เพอร์ยูนิตอนุกรมเข้ากับสายส่งที่ต่ออยู่ระหว่างบัส 29 กับบัส 30 จะได้บัสที่อ่อนแอที่สุดของระบบ คือบัสที่ 30 โดยมีจุดวิกฤติที่การจ่ายโหลดเท่ากับโหลดพารามิเตอร์ 2.3103 (กำลังจริง 11.7371 MW กำลังรีแอกทีฟ 2.1125 MVAR)ซึ่งสามารถจ่ายโหลดได้มากขึ้นกว่าเดิมเท่ากับ 18.23 %

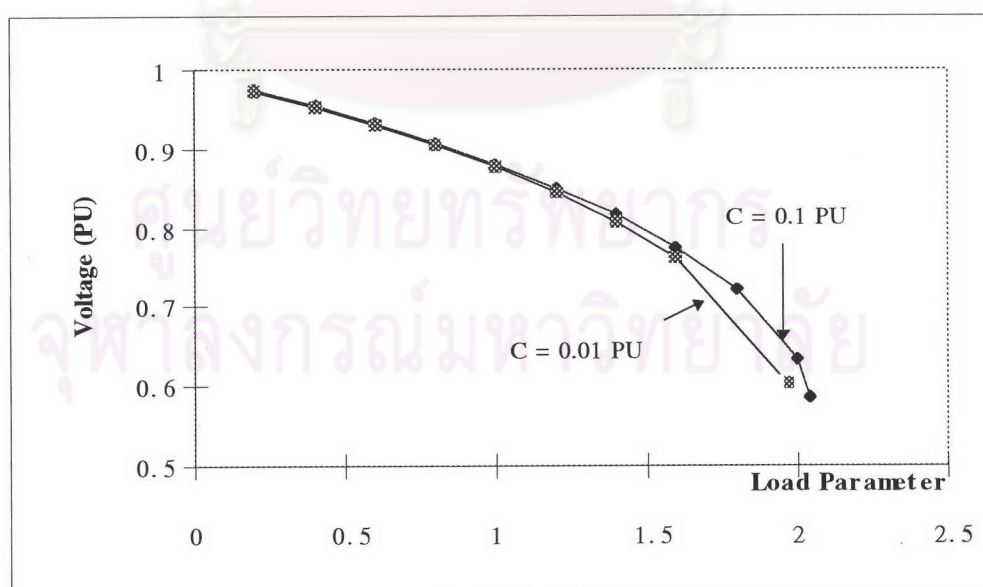
เนื่องจากตำแหน่งของการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรม และขนาดของตัวเก็บประจุที่ติดตั้งล้วนมีผลต่อการวิเคราะห์เสถียรภาพของแรงดัน ดังนั้นผลของการวิเคราะห์เสถียรภาพของแรงดันจะสามารถแยกสรุปผลออกเป็น 2 กรณีดังต่อไปนี้

5.3.1.1 ผลของขนาดของตัวเก็บประจุแบบอนุกรมที่นำมาติดตั้งในระบบดังแสดงตามตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 แสดงผลของขนาดของตัวเก็บประจุแบบอนุกรมที่มีต่อจุดวิกฤติ

ตำแหน่ง		ขนาดตัวเก็บประจุ(PU)	โหลดที่จ่ายได้มากขึ้น(%)	จุดวิกฤติ	
จากบัส	สู่บัส			แรงดัน(PU)	มุมเฟส(องศา)
27	30	0.01	0.58	0.7136	-29.2043
27	30	0.1	4.98	0.5860	-31.5388

จากผลการวิเคราะห์ที่ได้พบว่าในกรณีของการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมในตำแหน่งที่ใกล้เคียงกับบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ ขนาดของตัวเก็บประจุที่นำมาติดตั้งจะมีผลต่อเสถียรภาพของแรงดัน โดยความสามารถในการจ่ายโหลดจะเพิ่มขึ้นตามขนาดของตัวเก็บประจุที่นำมาติดตั้งดังแสดงตามรูปกราฟความสัมพันธ์ระหว่างโหลดกับแรงดันของระบบดังต่อไปนี้

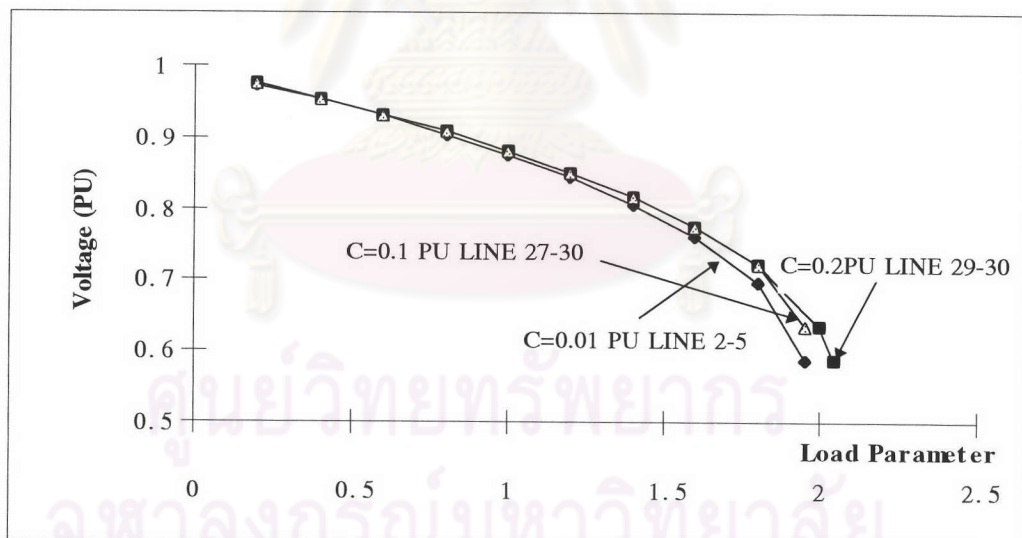
รูปที่ 5.2 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับโหลดของระบบที่มีการชดเชยแรงดันด้วยตัวเก็บประจุแบบอนุกรมขนาดต่างๆ ที่ตำแหน่งเดียวกัน

5.3.1.2 ผลของเสถียรภาพของแรงดันของระบบหลังจากการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมในระบบที่ตำแหน่งต่างๆดังแสดงตามตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 แสดงผลของตำแหน่งของการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมที่มีต่อจุดวิกฤติ

ตำแหน่ง		ขนาดตัวเก็บประจุ(PU)	โวลต์ที่จ่ายได้มากขึ้น (%)	จุดวิกฤติ	
จากบัส	สู่บัส			แรงดัน(PU)	มุมเฟส (องศา)
2	5	0.01	0	0.5855	-35.9189
27	30	0.1	4.87	0.5860	-34.6107
29	30	0.2	18.17	0.5636	-31.2165

และจากข้อมูลดังกล่าวสามารถแสดงได้ในรูปของกราฟความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานที่จ่ายให้กับโวลต์กับแรงดัน (PV Curve) ของแต่ละกรณีได้ดังนี้

รูปที่ 5.3 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับโวลต์ของระบบที่มีการชดเชยแรงดันโดยติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมที่ตำแหน่งต่างๆกัน

5.4 ผลการวิเคราะห์ระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนาน

เนื่องจากการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานเป็นวิธีการปรับปรุงเสถียรภาพของแรงดันระบบ ดังนั้นตัวเก็บประจุชนิดนี้จึงมักจะถูกติดตั้งเข้าที่บัสที่มีปัญหาเสถียรภาพของแรงดัน นั่นคือที่อ่อนแอที่สุดในระบบ (บัสที่ 30 ในระบบทดสอบขนาด 30 บัส) โดยผลการวิเคราะห์จะแบ่งตามขนาดของตัวเก็บประจุแบบขนานที่นำมาติดตั้งกับระบบทดสอบดังต่อไปนี้

- กรณีติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด 30 MVAR เข้าที่บัส 30 จะทำให้ระบบสามารถจะจ่ายพลังงานให้กับโหลดได้ถึงค่าโหลดพารามิเตอร์เท่ากับ 2.3051 (กำลังจริง 11.7345 MW กำลังรีแอกทีฟ 2.1033 MVAR) หรือสามารถจ่ายโหลดได้เพิ่มขึ้น 17.97 % โดยบัสที่ 30 เป็นบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ

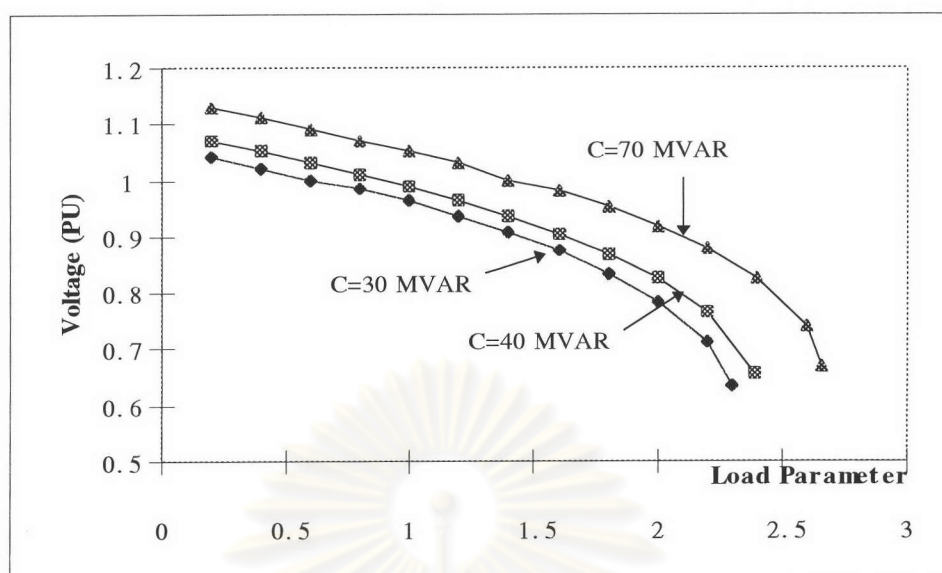
- กรณีติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด 40 MVAR เข้าที่บัส 30 จะทำให้ระบบสามารถจะจ่ายพลังงานให้กับโหลดได้ถึงค่าโหลดพารามิเตอร์เท่ากับ 2.4077 (กำลังจริง 11.7834 MW กำลังรีแอกทีฟ 2.1124 MVAR) หรือสามารถจ่ายโหลดได้เพิ่มขึ้น 23.17 % โดยบัสที่ 30 เป็นที่อ่อนแอที่สุดในระบบ

- กรณีติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด 70 MVAR เข้าที่บัส 30 จะทำให้ระบบสามารถจะจ่ายพลังงานให้กับโหลดได้ถึงค่าโหลดพารามิเตอร์เท่ากับ 2.6685 (พลังงานจริง 11.9116 MW กำลังรีแอกทีฟ 2.1354 MVAR) หรือสามารถจ่ายโหลดได้เพิ่มขึ้น 36.52 % โดยบัสที่ 30 ยังเป็นที่อ่อนแอที่สุดในระบบอยู่เช่นเดิม

ซึ่งข้อมูลจากการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5.5 และกราฟความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานที่จ่ายให้กับโหลดกับแรงดัน (PV Curve) ของแต่ละกรณีได้ ดังนี้

ตารางที่ 5.5 แสดงผลของการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานที่มีต่อจุดวิกฤติ

บัสที่ติดตั้ง	ขนาดตัวเก็บประจุ(MVAR)	โหลดที่จ่ายได้มากขึ้น(%)	จุดวิกฤติ	
			แรงดัน(PU)	มุมเฟส(องศา)
30	30	17.97	0.7005	-37.9818
30	40	23.17	0.5855	-35.9189
30	70	36.52	0.6712	-49.9818

รูปที่ 5.4 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับโหลดของระบบที่มีการชดเชยแรงดัน โดยติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาดต่างๆกันที่บัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ

จากผลการวิเคราะห์ พบว่าการปรับปรุงเสถียรภาพของระบบโดยติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานเข้าไป ที่บัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ จะทำให้บัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบสามารถจ่ายโหลดได้เพิ่มขึ้น แต่ขนาดของตัวเก็บประจุที่นำมาติดตั้งจะมีผลต่อระดับแรงดันของบัสดังกล่าวด้วย กล่าวคือถ้าขนาดของตัวเก็บประจุแบบขนานที่นำมาติดตั้งมีขนาดมากกว่า ค่ารีแอกทีฟโหลดของบัสนั้นแล้วจะทำให้เกิดสถานะแรงดันเกิน (Over Voltage) ที่บัสนั้นเมื่อโหลดมีค่าน้อยได้ ดังนั้นเพื่อให้ระดับแรงดันอยู่ในมาตรฐานที่กำหนดไว้ การติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานจะ ต้องทำให้ระดับแรงดันที่บัสนั้นมีขนาดไม่เกิน 5% จากระดับแรงดันปกติเมื่อจ่ายโหลดน้อยๆ

5.5 ผลการวิเคราะห์ระบบทดสอบที่มีการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้

จากหลักการทำงานของหม้อแปลงปรับค่าได้ คือ การปรับระดับแรงดันทางด้านทุติยภูมิให้เป็นไปตามที่ได้ตั้งไว้ นั่นคือ จะสามารถทำให้ระดับแรงดันทางด้านทุติยภูมิเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้แต่ไม่มีการชดเชยกำลังรีแอกทีฟเข้าไปในระบบ ซึ่งผลกระทบของการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้เข้าไปในระบบไฟฟ้ากำลังนั้นจะขึ้นอยู่กับตำแหน่งของการติดตั้ง และอัตราส่วนของแรงดันทางด้านทุติยภูมิเทียบกับด้านปฐมภูมิของหม้อแปลงที่ติดตั้งเข้าไป ในกรณีการวิเคราะห์เสถียรภาพแรงดันของระบบ อัตราส่วนของแรงดันทางด้านทุติยภูมิเทียบกับด้านปฐมภูมิของหม้อแปลงจะ

ปรับให้มีค่ามากกว่า 1 เพราะต้องการที่จะปรับระดับแรงดันของบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบให้ดีขึ้น โดยแยกผลการวิเคราะห์ห่อออกเป็นกรณีดังต่อไปนี้

- ระบบทดสอบขนาด 30 บัสทำการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ระหว่างบัส 2 กับ บัส 5 โดยตั้งอัตราส่วนแรงดันเอาไว้ที่ 1.1 พบว่าไม่เกิดผลกระทบใด ๆ ต่อระบบเนื่องจากบัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ คือ บัสที่ 30 อยู่ห่างจากตำแหน่งที่ได้ทำการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้มาก และไม่ได้ถึงต่อกันโดยตรง

- ระบบทดสอบขนาด 30 บัสทำการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ระหว่างบัส 29 กับบัส 30 โดยตั้งอัตราส่วนแรงดันเอาไว้ที่ 1.3 พบว่าโดยรวมระบบสามารถจ่ายโหลดได้เพิ่มเป็นโหลดพารามิเตอร์เท่ากับ 2.0609 (กำลังจริง 11.6129 MW กำลังรีแอกทีฟ 2.0818 MVAR) หรือเพิ่มขึ้นเท่ากับ 5.47 % โดยใช้เวลาในการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติเท่ากับ 199 วินาที

- ระบบทดสอบขนาด 30 บัสทำการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ระหว่างบัส 27 กับบัส 30 โดยตั้งอัตราส่วนแรงดันเอาไว้ที่ 1.1 พบว่าโดยรวมระบบสามารถจ่ายโหลดได้ลดลงเหลือเพียงค่าโหลดพารามิเตอร์เท่ากับ 1.8723 (กำลังจริง 11.5202 MW กำลังรีแอกทีฟ 2.0651 MVAR) หรือลดลง 4.18 % เนื่องจากการชดเชยแรงดันด้วยหม้อแปลงปรับค่าได้ เป็นการแก้ ปัญหาการพังทลายของแรงดัน โดยอาศัยการเพิ่มขนาดของแรงดัน ณ บัสที่เป็นปัญหา ในขณะที่ ปัญหาที่แท้จริงของการลดลงของแรงดันมักจะมาจากการขาดกำลังรีแอกทีฟที่จุดที่เกิดปัญหา ดังนั้นในกรณีการลดลงของระดับแรงดันไฟฟ้าเนื่องจากขาดกำลังรีแอกทีฟนั้น การใช้หม้อแปลงปรับค่าได้เพื่อปรับปรุงเสถียรภาพแรงดันของระบบนั้น จะไม่สามารถใช้ได้ในทุกกรณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อระบบต้องจ่ายโหลดปริมาณมาก ทั้งนี้เพราะจะกลับกลายเป็นการทำให้ระดับแรงดันลดลงเข้าสู่จุดวิกฤติเร็วขึ้น จะเห็นได้จากในทางปฏิบัติเมื่อระดับแรงดันลดต่ำลงจนมีแนวโน้มว่าจะเกิดการพังทลายของแรงดัน ทางศูนย์ควบคุมมักจะทำการควบคุมอัตราส่วนแรงดันของหม้อแปลงปรับค่าได้แบบอัตโนมัติเอาไว้ให้คงที่ แล้วอาศัยการเพิ่มกำลังรีแอกทีฟเข้าสู่ระบบ หรือการตัดโหลดบางส่วนทิ้งเพื่อแก้ไขปัญหาแทน

- ระบบทดสอบขนาด 30 บัสทำการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ระหว่างบัส 27 กับบัส 30 โดยตั้งอัตราส่วนแรงดันเอาไว้ที่ 1.3 พบว่าโดยรวมระบบสามารถจ่ายโหลดได้ลดลงเหลือเพียงค่าโหลดพารามิเตอร์เท่ากับ 1.7359 (กำลังจริง 11.4532 MW กำลังรีแอกทีฟ 2.0531 MVAR) หรือลดลง 11.19 % เนื่องจากสาเหตุที่กล่าวมาแล้ว

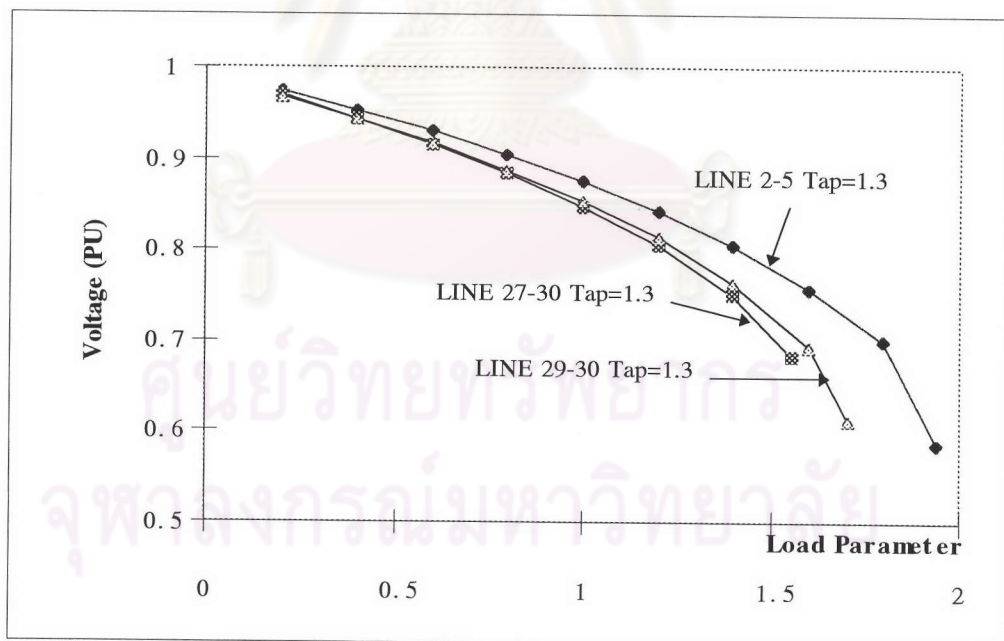
โดยผลจากการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถ แยกออกได้เป็นกรณี ผลของการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ที่ตำแหน่งต่างๆในระบบ และผลของการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ซึ่งมีอัตรา

ส่วนแรงดันต่างๆกัน ที่ตำแหน่งเดียวกัน ดังแสดงตามตารางและกราฟความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานที่จ่ายให้กับโหลดกับแรงดันของโหลดในแต่ละกรณีต่อไปนี้

5.5.1 ผลของการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ที่ตำแหน่งต่างๆในระบบ

ตารางที่ 5.6 แสดงผลของตำแหน่งของการติดตั้งตัวหม้อแปลงปรับค่าได้ที่มีต่อจุดวิกฤติของระบบ

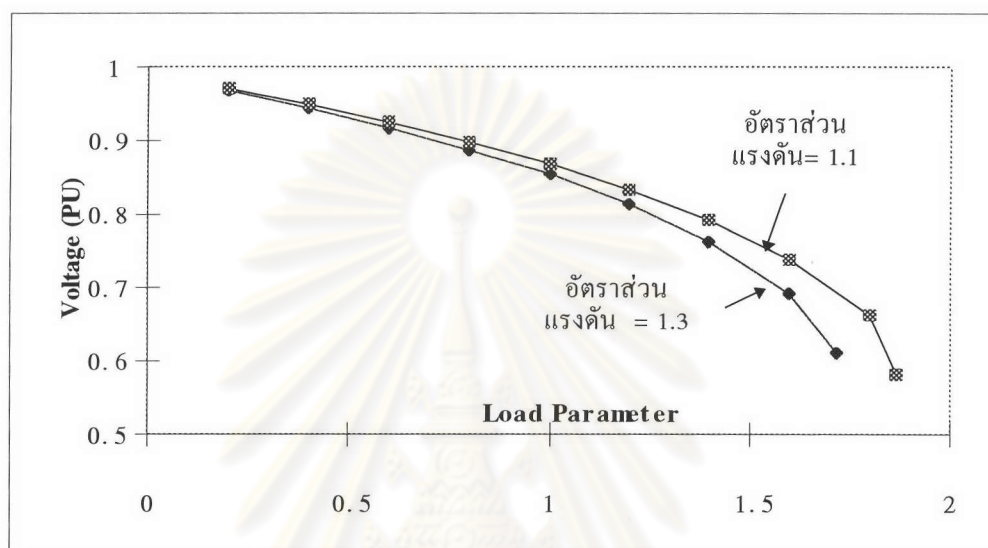
ตำแหน่ง		อัตราส่วนแรงดัน	โหลดที่จ่ายได้มากขึ้น (%)	จุดวิกฤติ	
จากบัส	สู่บัส			แรงดัน(PU)	มุมเฟส (องศา)
2	5	1.1	0	0.5855	-35.9189
27	30	1.3	-11.19	0.6110	-34.753
29	30	1.3	5.47	0.6591	-32.1802

รูปที่ 5.5 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับโหลดของระบบที่มีการชดเชยแรงดัน โดยติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ที่ตำแหน่งต่างๆในระบบ

5.5.2 ผลของการเปลี่ยนขนาดอัตราส่วนแรงดันของหม้อแปลงปรับค่าได้ที่ตำแหน่งเดียวกันในระบบ

-การติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ระหว่างบัสที่ 27 กับบัสที่ 30 โดยใช้อัตราส่วนแรงดันต่าง ๆ กัน

รูปที่ 5.6 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับโหลดของระบบที่มีการชดเชยแรงดันโดยติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาดต่างๆกันที่บัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ

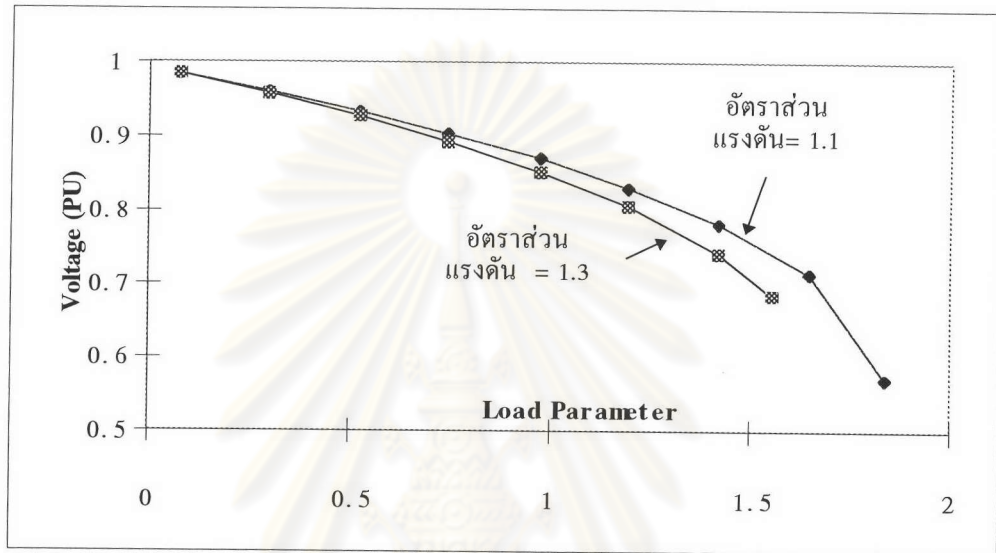
ตารางที่ 5.7 แสดงผลของขนาดของหม้อแปลงปรับค่าได้ที่ทำการติดตั้งติดตั้งตัวต่อจุดวิกฤติ

ตำแหน่ง		อัตราส่วนแรงดัน	โหลดที่จ่ายได้มากขึ้น(%)	จุดวิกฤติ	
จากบัส	สู่บัส			แรงดัน(PU)	มุมเฟส(องศา)
27	30	1.1	-4.18	0.5804	-36.1925
27	30	1.3	-11.19	0.6110	-34.7530

ซึ่งจากผลการวิเคราะห์จะพบว่าในการทดสอบหม้อแปลงปรับค่าได้ที่ทำการติดตั้งที่ตำแหน่งระหว่างบัสที่ 27 กับบัสที่ 30 การตั้งค่าอัตราส่วนแรงดันเอาไว้ที่ 1.1 จะทำให้ระบบสามารถจ่ายกำลังไฟฟ้าให้กับโหลดได้มากกว่า การตั้งค่าอัตราส่วนแรงดันเอาไว้ที่ 1.3 เนื่องจาก

ลักษณะสมบัติของตัวหม้อแปลงปรับค่าได้เองที่จะช่วยปรับระดับแรงดันทางด้านทุติยภูมิเท่านั้น แต่ไม่มีการฉีดกำลังรีแอกทีฟเข้าสู่ระบบทำให้ส่งผลต่อระบบดังที่ปรากฏดังผลการวิเคราะห์

-การติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ระหว่างบัสที่ 29 กับบัสที่ 30 โดยใช้อัตราส่วนแรงดันต่าง ๆ กัน

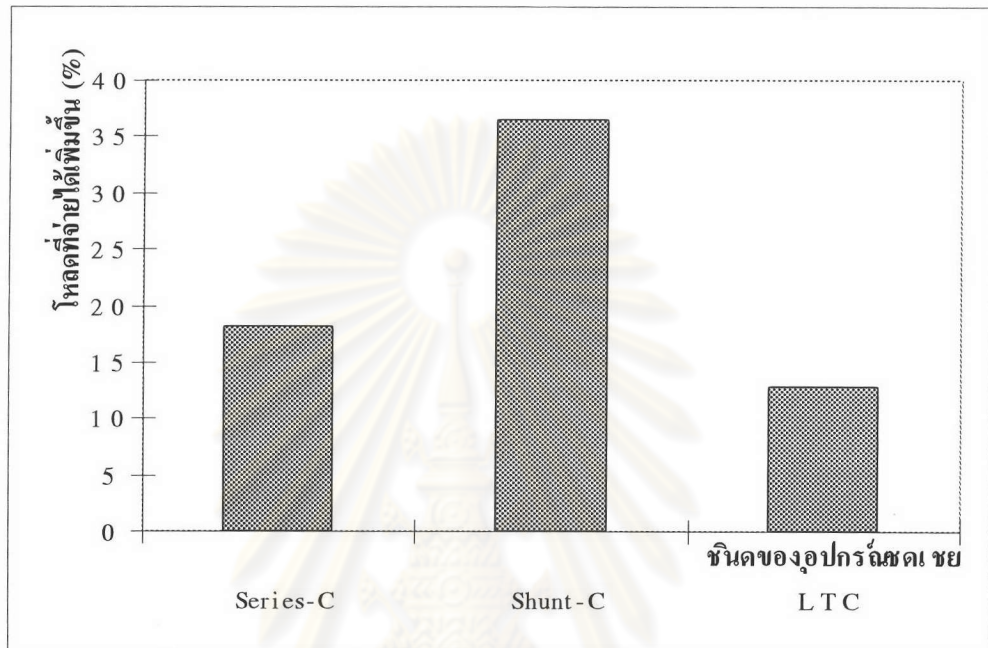
รูปที่ 5.7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับโหลดของระบบที่มีการชดเชยแรงดัน โดยติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาดต่างๆกันที่บัสที่อ่อนแอที่สุดในระบบ

ตารางที่ 5.8 แสดงผลของขนาดของหม้อแปลงปรับค่าได้ที่ทำการติดตั้งต่อจุดวิกฤติ

ตำแหน่ง		อัตราส่วนแรงดัน	โหลดที่จ่ายได้มากขึ้น(%)	จุดวิกฤติ	
จากบัส	สู่บัส			แรงดัน(PU)	มุมเฟส(องศา)
29	30	1.1	12.85	0.5715	-36.6010
29	30	1.3	5.47	0.6591	-32.1802

ซึ่งจากผลการวิเคราะห์จะพบว่าในการทดสอบหม้อแปลงปรับค่าได้ที่ทำการติดตั้งที่ตำแหน่งระหว่างบัสที่ 29 กับบัสที่ 30 การตั้งค่าอัตราส่วนแรงดันเอาไว้ที่ 1.1 จะทำให้ระบบสามารถจ่ายกำลังไฟฟ้าให้กับโหลดได้มากกว่า การตั้งค่าอัตราส่วนแรงดันเอาไว้ที่ 1.3 เนื่องจากลักษณะสมบัติของตัวหม้อแปลงปรับค่าได้เองดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น

จากผลการวิเคราะห์ระบบทดสอบด้วยอุปกรณ์ชดเชยชนิดต่างๆที่ได้ทดสอบมาแล้ว เมื่อนำผลจากการวิเคราะห์ระบบทดสอบที่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยชนิดต่างๆ ที่ตำแหน่งเดียวคือที่ บัสที่ 30 ซึ่งเป็นบัสที่อ่อนแอที่สุดของระบบมาเปรียบเทียบกันจะได้ผลดังรูปที่ 5.8 ดังต่อไปนี้

รูปที่ 5.8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโหลดที่ระบบสามารถจ่ายได้เพิ่มมากขึ้นเทียบกับชนิดของอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน

จากผลการวิเคราะห์พบว่า การชดเชยแรงดันโดยติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานเข้าไปที่บัสที่อ่อนแอที่สุดของระบบจะทำให้ระบบสามารถจ่ายโหลดได้เพิ่มมากขึ้นที่สุดแต่ในทางปฏิบัติ การติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยชนิดใดเข้ากับระบบก็ตาม ล้วนแต่มีข้อกำหนดที่ต้องคำนึงถึงก่อนการติดตั้ง อุปกรณ์ชดเชยชนิดนั้นเข้ากับระบบเสมอ ตัวอย่างเช่นในกรณีของตัวเก็บประจุแบบขนาน ขนาดของตัวเก็บประจุที่ติดตั้งเข้ากับระบบจะต้องไม่ทำให้เกิดสถานะแรงดันเกินเมื่อระบบมีโหลดค่าน้อยๆ เป็นต้น ดังนั้นการที่จะเลือกใช้อุปกรณ์ชดเชยแรงดันชนิดใดเข้ากับระบบจะต้องพิจารณาถึงข้อกำหนดเหล่านี้และสถานะของระบบด้วยดังที่จะกล่าวต่อไปในตอนท้ายของบทนี้ แต่โดยภาพรวมแล้วสามารถจะกล่าวได้ว่าตัวเก็บประจุแบบขนานสามารถจะทำให้ระบบจ่ายโหลดเพิ่มขึ้นได้มากที่สุด

5.6 ผลการวิเคราะห์ระบบทดสอบที่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดันหลาย ๆ ชนิดในระบบทดสอบเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์เสถียรภาพแรงดันของระบบไฟฟ้ากำลังในกรณีที่มีอุปกรณ์ชดเชยแรงดันหลายๆตัวถูกติดตั้งพร้อมกันในระบบเป็นการจำลองการวิเคราะห์ระบบไฟฟ้าจริงที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เพราะในระบบไฟฟ้าจริงจะประกอบไปด้วยอุปกรณ์ชดเชยแรงดันจำนวนมากติดตั้งอยู่ที่ตำแหน่งต่างๆ ซึ่งผลการวิเคราะห์จะแสดงกับระบบตัวอย่างขนาด 30 บัสที่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดันชนิด ขนาด และตำแหน่ง แตกต่างกันไปเทียบกับผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยใดๆในระบบ (ระบบอ้างอิง) ดังต่อไปนี้

ระบบทดสอบที่ 1

- ติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์ = 0.01 เปอรี่ยูนิตที่สายส่งระหว่างบัส 27 กับบัส 30
- ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด = 20 MVAR เข้าที่บัส 30
- ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ซึ่งมีการตั้งค่าอัตราส่วนระหว่างแรงดันทางด้านทุติยภูมิกับแรงดันทางด้านปฐมภูมิ = 1.2 ระหว่างบัส 29 กับบัส 30

ระบบทดสอบที่ 2

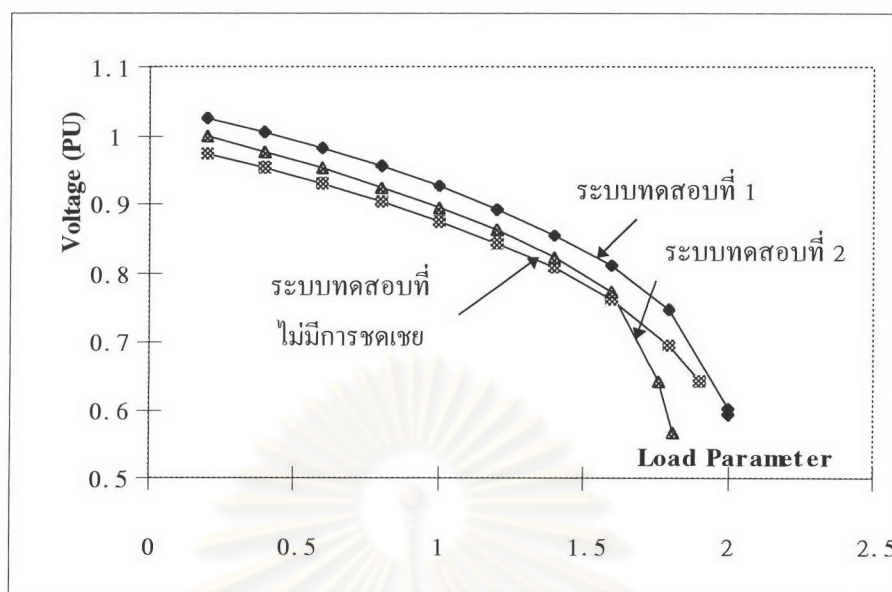
- ติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์ = 0.01 เปอรี่ยูนิตเข้าที่สายส่งระหว่างบัส 29 กับบัส 30
- ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด = 10 MVAR เข้าที่บัส 30
- ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ซึ่งมีการตั้งค่าอัตราส่วนระหว่างแรงดันทางด้านทุติยภูมิกับแรงดันทางด้านปฐมภูมิ = 1.2 ระหว่างบัส 27 กับบัส 30

ดังแสดงผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบทดสอบที่ 1 และระบบทดสอบที่ 2 ตามตารางและกราฟความสัมพันธ์ระหว่างกำลังที่จ่ายให้กับโหลดกับแรงดันของบัสที่พิจารณาในแต่ละกรณีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.9 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลัง
ที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดันกับระบบที่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดันหลายตัว

วิธีที่ใช้คำนวณ	เวลา (วินาที)	ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ				ผิดพลาด (%)
		แรง ดัน	มุม เฟส	กำลังจริง	กำลังรี แอกทีฟ	
ระบบทดสอบอ้างอิง	317	0.5859	-35.62	11.56 MW	2.06 MVAR	3.42
ระบบทดสอบที่ 1	467	0.6040	-41.35	11.58 MW	2.06 MVAR	1.60
ระบบทดสอบที่ 2	373	0.5676	-36.65	11.49 MW	2.06 MVAR	0.72

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์พบว่าเนื่องจากอุปกรณ์ชดเชยแรงดันหลายชนิดได้ถูกติดตั้ง
พร้อมๆกัน ดังนั้นจุดวิกฤติของระบบและลักษณะการเปลี่ยนแปลงของแรงดันเมื่อโหลดเพิ่มขึ้นจะ
ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ไม่สามารถระบุเจาะจงได้ว่าอุปกรณ์ใดเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้
เกิดปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงของแรงดันดังกล่าว ทำได้เพียงการคาดเดาจากลักษณะผลการ
เปลี่ยนแปลงของแรงดันเมื่อโหลดมีค่าเพิ่มมากขึ้นของอุปกรณ์ชดเชยแรงดันแต่ละชนิดที่ได้ทำการ
วิเคราะห์มาแล้วเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ในกรณีของระบบทดสอบที่ 2 มีการลดลงของแรงดันอย่าง
รวดเร็ว ณ จุดใกล้ๆจุดวิกฤติของระบบ ซึ่งลักษณะการลดลงของแรงดันแบบนี้จะเป็นผลของการ
ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ หรือหม้อแปลงปรับค่าได้มีผลต่อระบบทดสอบที่ 2 มากกว่าอุปกรณ์
ชดเชยแรงดันอื่นๆนั่นเอง ในขณะที่การลดลงของแรงดันในระบบทดสอบที่ 1 จะมีการลดลงของ
แรงดัน ณ จุดวิกฤติน้อยกว่าระบบทดสอบที่ 2 และที่สถานะโหลดน้อยๆ ระดับแรงดันของระบบมี
ค่าสูงมาก (ที่ Load Parameter = 0.1 แรงดัน = 1.02 เปอรฺยูนิต) ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการติดตั้ง
ตัวเก็บประจุแบบขนานเข้าที่บัสดังกล่าว หรือการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานมีผลต่อระบบ
ทดสอบที่ 2 มากกว่าอุปกรณ์ชดเชยแรงดันอื่นๆ โดยกราฟความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับโหลด
ของระบบทดสอบดังกล่าวสามารถแสดงได้ดังรูปที่ 5.9

รูปที่ 5.9 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับโหลดของระบบที่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดันหลายๆชนิดพร้อมๆกันเทียบกับระบบทดสอบที่ไม่มีการชดเชยแรงดัน

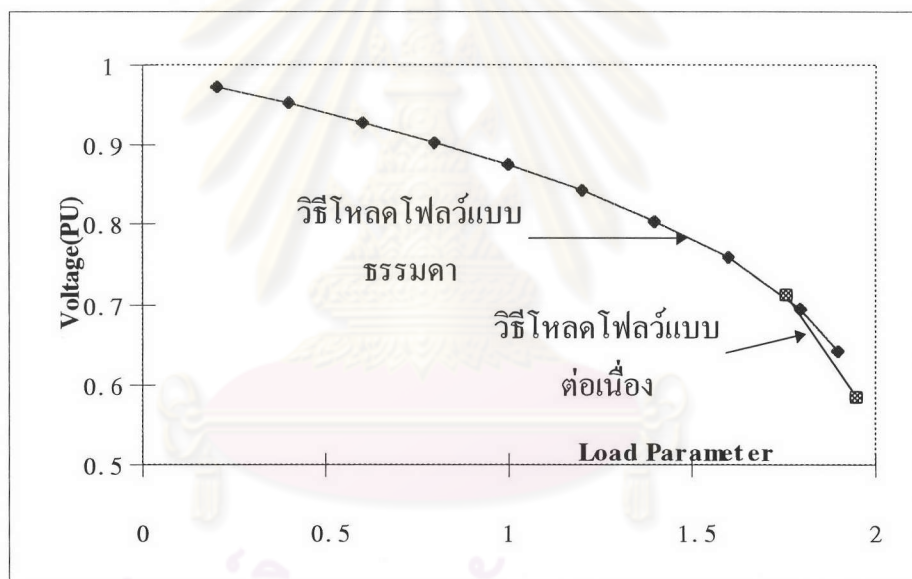
5.7 ผลการเปรียบเทียบการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติในระบบไฟฟ้ากำลังระหว่างวิธีการไหลของโหลดแบบธรรมดา กับวิธีโหลดโพลว์แบบต่อเนื่อง

เพื่อทำการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติระหว่าง 2 วิธีนี้ ผู้วิจัยจะทำการเลือกระบบทดสอบต่างๆกันที่นำมาใช้เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์เสถียรภาพของแรงดันโดยวิธีต่างๆซึ่งผลการเปรียบเทียบคำตอบที่ได้ระหว่าง 2 วิธีนี้ จะแสดงผลในรูปของเวลาที่ใช้ในการคำนวณหาจุดวิกฤติของระบบ และความแม่นยำในการหาค่าที่จุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลัง โดยใช้ค่าคิเทอร์มินันต์ของจาร์โกเบียนเมตริกซ์เป็นตัวตรวจสอบการถึงจุดวิกฤติของระบบ และแสดงผลการวิเคราะห์ในรูปของตาราง และกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับโหลดดังต่อไปนี้

- กรณีค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ = 0.001 สำหรับระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน

ตารางที่ 5.10 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์จุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลังที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยระหว่างวิธีโหลดโพลว์แบบธรรมดากับวิธีโหลดโพลว์แบบต่อเนื่อง

วิธีที่ใช้ใน คำนวณ	เวลาใน คำนวณ (วินาที)	ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ				ค่าผิดพลาด (%)
		แรง ดัน	มุม เฟส	กำลังจริง	กำลังรี แอกทีฟ	
วิธีโหลดโพลว์แบบ ธรรมดา	649	0.6427	-33.24	11.53 MW	2.06 MVAR	12.13
วิธีโหลดโพลว์แบบ ต่อเนื่อง	366	0.5853	-36.15	11.56 MW	2.06 MVAR	0.04

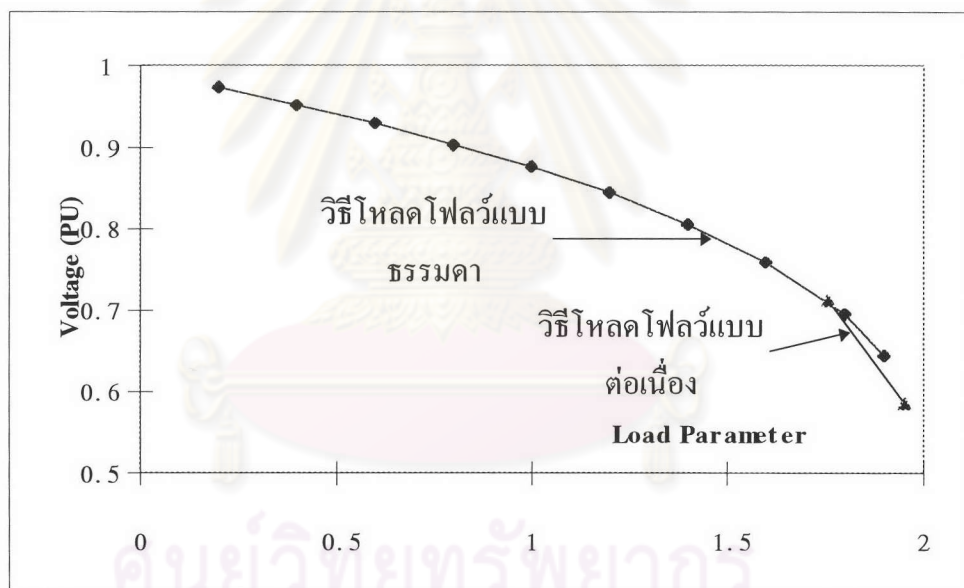

รูปที่ 5.10 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลังที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน

- กรณีค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ = 0.01 สำหรับระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน

ตารางที่ 5.11 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลัง
ที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน

วิธีที่ใช้ใน คำนวณ	เวลาใน คำนวณ (วินาที)	ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ				ค่าผิดพลาด (%)
		แรง ดัน	มุม เฟส	กำลังจริง	กำลังรี แอกทีฟ	
วิธีโหนดโพล์แบบ ธรรมดา	439	0.6429	-32.73	11.53	2.06	12.59
วิธีโหนดโพล์แบบ ต่อเนื่อง	317	0.5859	-35.62	11.56 MW	2.06 MVAR	0.09

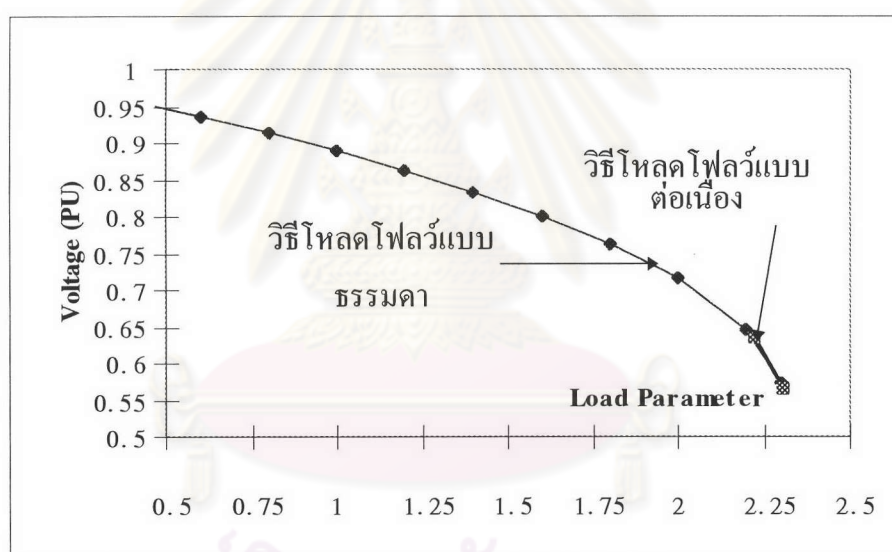

รูปที่ 5.11 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลัง
ที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน

- กรณีค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ = 0.01 และค่าผิดพลาดของจุดวิกฤติ = 0.05
สำหรับระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมขนาด 0.2 เปอรี่ยูนิต ระหว่าง
บัส 29 กับบัส 30

ตารางที่ 5.12 ผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลังที่ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรม

วิธีที่ใช้ใน คำนวณ	เวลาใน คำนวณ (วินาที)	ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ				ค่าผิดพลาด (%)
		แรง ดัน	มุม เฟส	กำลังจริง	กำลังรี แอกทีฟ	
วิธีโหนดโพลว์แบบ ธรรมดา	852	0.5732	-31.05	11.73 MW	2.10 MVAR	4.10
วิธีโหนดโพลว์แบบ ต่อเนื่อง	233	0.5636	-31.21	11.74 MW	2.10 MVAR	0.08

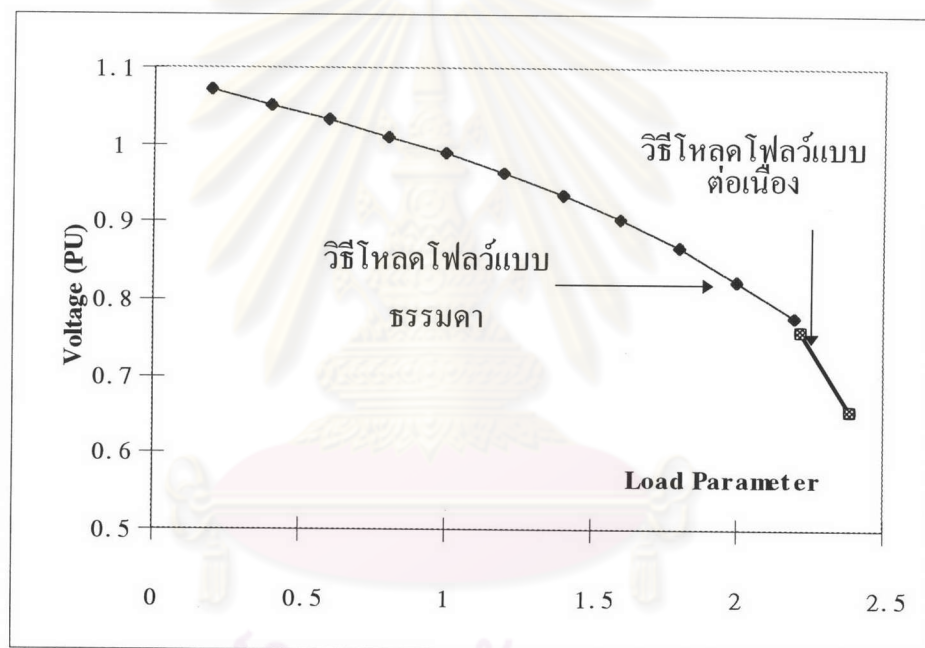

รูปที่ 5.12 แสดงผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรม

- กรณีค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ = 0.01 และค่าผิดพลาดของจุดวิกฤติ = 0.05
สำหรับระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด 40 MVAR ที่บัส 30

ตารางที่ 5.13 ผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนาน

วิธีที่ใช้ใน คำนวณ	เวลาใน คำนวณ (วินาที)	ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ				ค่าผิดพลาด (%)
		แรง ดัน	มุม เฟส	กำลังจริง	กำลังรี แอกทีฟ	
วิธีโหลดโพลว์แบบ ธรรมดา	640	0.6532	-32.71	11.48 MW	2.06 MVAR	14.27
วิธีโหลดโพลว์แบบ ต่อเนื่อง	318	0.5804	-36.19	11.52 MW	2.06 MVAR	0.05

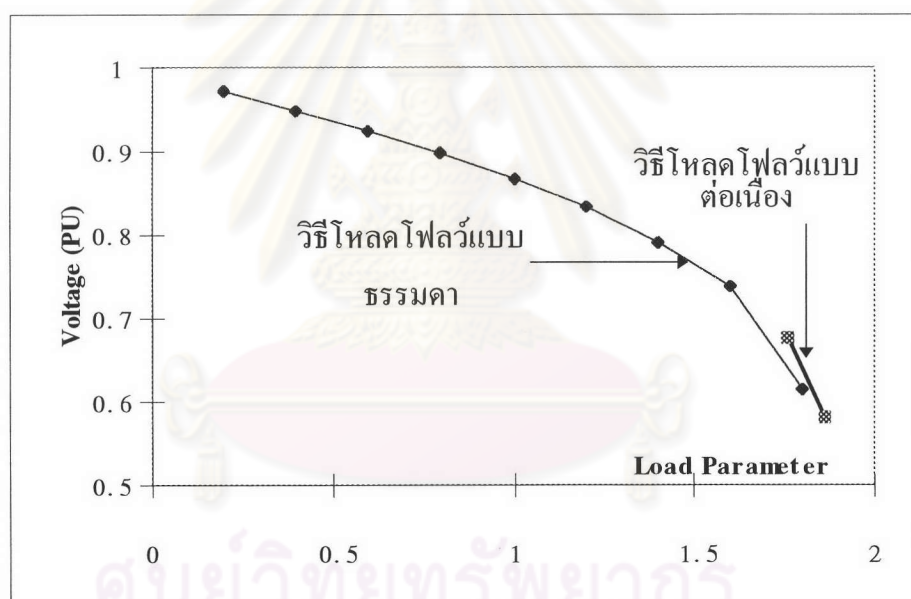

รูปที่ 5.13 แสดงผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนาน

- กรณีค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ = 0.01 และค่าผิดพลาดของจุดวิกฤติ = 0.05 สำหรับระบบทดสอบที่มีการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ซึ่งตั้งค่าอัตราส่วนแรงดันเอาไว้มันที่ 1.2 ระหว่าง บัส 27 กับบัส 30

ตารางที่ 5.14 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลัง
ที่มีการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้

วิธีที่ใช้ใน คำนวณ	เวลาใน คำนวณ (วินาที)	ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ				ค่าผิดพลาด (%)
		แรง ดัน	มุม เฟส	กำลังจริง	กำลังรี แอกทีฟ	
วิธีโหนดโพลว์แบบ ธรรมดา	623	0.6713	-31.78	11.43	2.04	17.77
วิธีโหนดโพลว์แบบ ต่อเนื่อง	318	0.5804	-36.19	11.52	2.06	0.04

รูปที่ 5.14 แสดงผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบที่มีการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้

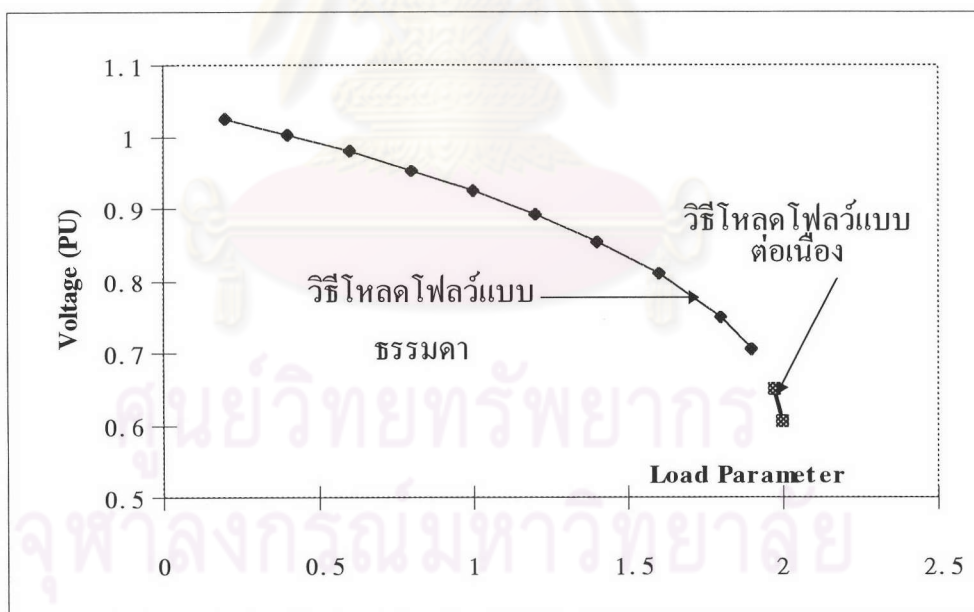
- กรณีค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้ = 0.01 และค่าผิดพลาดของจุดวิกฤติ = 0.05 ของระบบ
ทดสอบที่มีการติดตั้งทั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรม ตัวเก็บประจุแบบขนาน และหม้อแปลงปรับค่า
ได้พร้อมๆกัน โดยมีการติดตั้งอุปกรณ์ดังกล่าวต่อไปนี้

- ติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์ = 0.01 เปอรฺยูนิตเข้าที่สายส่งระหว่างบัส 27
กับบัส 30
- ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด = 20 MVAR เข้าที่บัส 30

- ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ซึ่งมีการตั้งค่าอัตราส่วนระหว่างแรงดันทางด้านทุติยภูมิกับแรงดันทางด้านปฐมภูมิ = 1.2 ระหว่างบัส 29 กับบัส 30

ตารางที่ 5.15 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลังที่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดันหลายๆชนิด

วิธีที่ใช้ใน คำนวณ	เวลาใน คำนวณ (วินาที)	ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ				ค่าผิดพลาด (%)
		แรง ดัน	มุม เฟส	กำลังจริง	กำลังรี แอกทีฟ	
วิธีโหนดโพลว์แบบ ธรรมดา	810	0.6006	-41.78	11.58	2.06	1.11
วิธีโหนดโพลว์แบบ ต่อเนื่อง	323	0.5804	-36.19	11.52	2.06	0.04

รูปที่ 5.15 แสดงผลการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลังที่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดันหลายๆชนิด

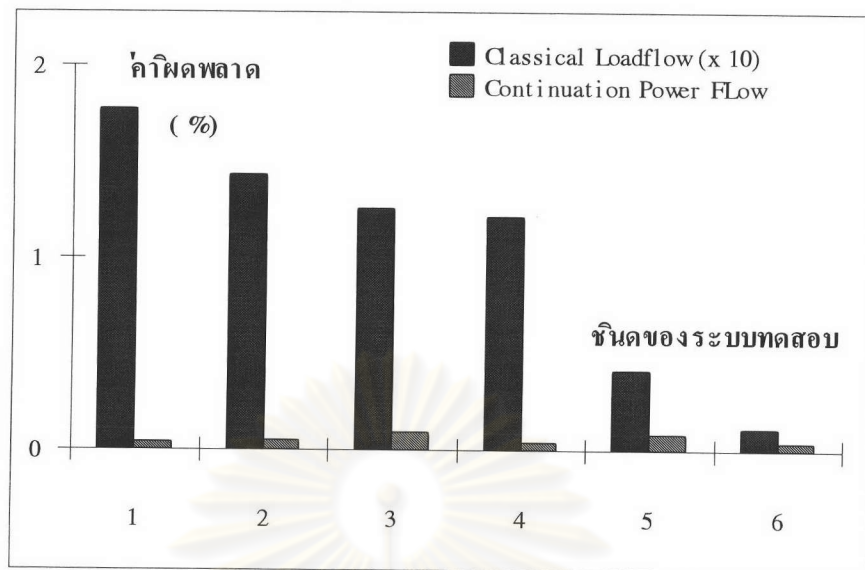
จากผลการเปรียบเทียบระหว่างผลการวิเคราะห์การหาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลังระหว่างวิธีโพลีโพลีแบบธรรมดา กับวิธีโพลีโพลีแบบต่อเนื่อง จะสามารถแยกผลการวิเคราะห์ห้ออกได้เป็น 2 กรณีดังต่อไปนี้

-การเปรียบเทียบความถูกต้องของจุดวิกฤติจากผลการวิเคราะห์การหาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลัง

จากผลการวิเคราะห์ วิธีโพลีโพลีแบบต่อเนื่องจะให้ค่าของจุดวิกฤติที่มีค่าผิดพลาดจากจุดวิกฤติจริงน้อยมากเมื่อเทียบกับวิธีโพลีโพลีแบบธรรมดา สังเกตได้จาก ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของจุดวิกฤติที่คำนวณได้จากวิธีการไหลของโพลีโพลีแบบธรรมดา จะมีค่าอยู่ในระหว่าง 4%-20% แต่ในขณะที่ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของจุดวิกฤติที่คำนวณได้จากวิธีการไหลของโพลีโพลีแบบต่อเนื่อง จะมีค่าไม่เกิน 0.1% ทั้งนี้เนื่องจากหลักการของวิธีโพลีโพลีแบบธรรมดา จะใช้ช่วงในการคำนวณซึ่งมีขนาดคงที่ ดังนั้นคำตอบที่ได้จึงมีโอกาสที่จะเลย หรือยังไม่ถึงจุดวิกฤติจริง ทำให้ได้ผลลัพธ์ที่มีค่าผิดพลาดสูง แต่ในขณะที่วิธีโพลีโพลีแบบต่อเนื่อง จะใช้การปรับค่าความกว้างของช่วงซึ่งใช้ในการคำนวณอยู่เสมอ จึงทำให้สามารถปรับค่าของความกว้างของช่วงให้มีความยาวที่เหมาะสมต่อสถานะของการคำนวณได้ กล่าวคือ ในช่วงเริ่มต้นของการคำนวณ ค่าความกว้างของช่วงจะถูกตั้งให้มีค่ามาก เนื่องจาก ณ ตำแหน่ง ดังกล่าวยังห่างจากจุดวิกฤติ แต่เมื่อการคำนวณเข้าใกล้จุดวิกฤติแล้ว จึงปรับค่าความกว้างของช่วงให้มีค่าน้อยๆ เพื่อที่จะได้คำตอบที่ถูกต้องและแม่นยำดังแสดงการเปรียบเทียบค่าผิดพลาดที่ได้จากการคำนวณหาจุดวิกฤติของทั้ง 2 วิธีได้ตามรูปที่ 5.16

นอกจากนี้จะสังเกตได้ว่า หลักการปรับค่าความกว้างของช่วงของวิธีการไหลของโพลีโพลีแบบต่อเนื่องนี้ยังสามารถลดจำนวนรอบของการคำนวณ ไม่ให้เกิน 4-5 รอบการคำนวณต่อการคำนวณหาจุดวิกฤติ 1 ครั้งได้ ซึ่ง ณ จุดนี้จะมีผลทำให้สามารถลดเวลาในการคำนวณหาจุดวิกฤติได้ โดยจะกล่าวถึงในหัวข้อถัดไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดยที่ 1 คือ ระบบทดสอบที่ไม่มีอุปกรณ์ชดเชย $\epsilon=0.001$

โดยที่ 2 คือ ระบบทดสอบที่ไม่มีอุปกรณ์ชดเชย $\epsilon=0.01$

โดยที่ 3 คือ ระบบทดสอบที่ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรม

โดยที่ 4 คือ ระบบทดสอบที่ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนาน

โดยที่ 5 คือ ระบบทดสอบที่ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้

โดยที่ 6 คือ ระบบทดสอบที่ติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยหลายๆตัวเข้าด้วยกัน

รูปที่ 5.16 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าผิดพลาดในวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลังระหว่างวิธีโหลดโพล်แบบดั้งเดิมกับวิธีโหลดโพล်แบบต่อเนื่อง

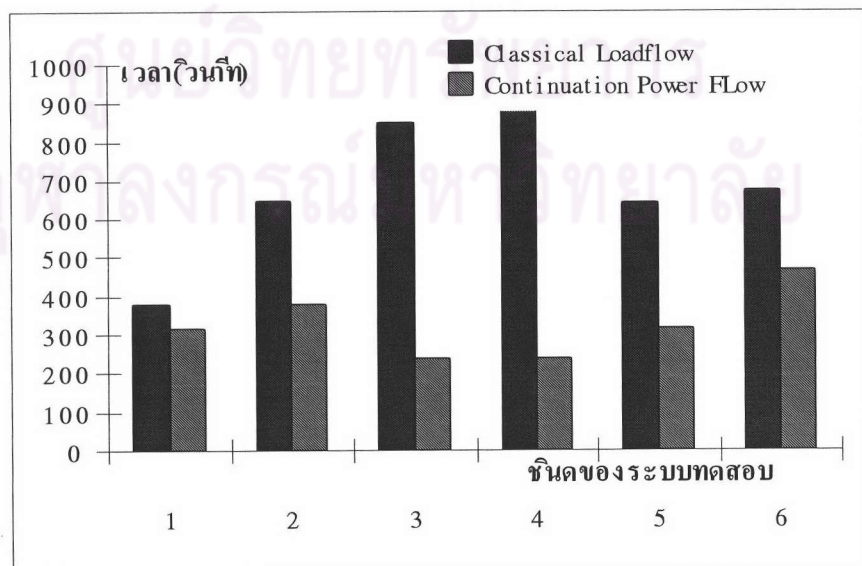
-การเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการวิเคราะห์การหาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลัง

จากหลักการในการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติที่แตกต่างกันของทั้งสองวิธีดังที่กล่าวมาแล้วจากหัวข้อก่อนหน้า เวลาที่ใช้ในการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลังจากวิธีการโหลดของกำลังไฟฟ้าแบบต่อเนื่องจะน้อยกว่าวิธีการโหลดของกำลังไฟฟ้าแบบธรรมดาทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดวิกฤติของระบบทดสอบ กล่าวคือ ถ้าจุดวิกฤติของระบบทดสอบอยู่ใกล้กับจุดเริ่มต้นของการคำนวณเวลาที่ในการคำนวณจากทั้ง 2 วิธีจะมีค่าที่ใกล้เคียงกันเนื่องจากรอบที่ใช้ในการคำนวณหาจุดวิกฤติ กฤตมีน้อยใกล้เคียงกัน แต่ในระบบทดสอบที่สามารถจ่ายโหลดได้มากหรือ มีจุดวิกฤติที่ห่างจากจุดเริ่มต้นมากๆแล้ว เวลาที่ใช้ในการคำนวณจากวิธีการโหลดของกำลังไฟฟ้าแบบต่อเนื่องจะน้อยกว่า เวลาที่วิธีการโหลดของกำลังไฟฟ้าแบบธรรมดาใช้มาก เนื่องจากรอบที่ใช้ในการคำนวณของวิธี

โหลดโพลว์แบบต่อเนื่องน้อยกว่าวิธีโหลดโพลว์แบบธรรมดาмаกนั่นเอง ดังแสดงการเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการคำนวณตามตารางที่ 5.16 และรูปที่ 5.17 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.16 แสดงการเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้า

ระบบทดสอบ	วิธีคำนวณ	จำนวน รอบ	เวลา (วินาที)
ไม่มีติดตั้งอุปกรณ์ ชดเชยแรงดัน $\epsilon=0.01$	โหลดโพลว์แบบธรรมดา	1061	379
	โหลดโพลว์แบบต่อเนื่อง	567	317
ไม่มีติดตั้งอุปกรณ์ ชดเชยแรงดัน $\epsilon=0.001$	โหลดโพลว์แบบธรรมดา	3142	649
	โหลดโพลว์แบบต่อเนื่อง	820	376
ติดตั้งตัวเก็บประจุ แบบอนุกรม	โหลดโพลว์แบบธรรมดา	3305	852
	โหลดโพลว์แบบต่อเนื่อง	644	237
ติดตั้งตัวเก็บประจุ แบบขนาน	โหลดโพลว์แบบธรรมดา	4161	964
	โหลดโพลว์แบบต่อเนื่อง	644	237
ติดตั้งหม้อแปลง ปรับค่าได้	โหลดโพลว์แบบธรรมดา	3012	640
	โหลดโพลว์แบบต่อเนื่อง	566	318
ติดตั้งอุปกรณ์ชดเชย แรงดันหลายชนิด	โหลดโพลว์แบบธรรมดา	2213	673
	โหลดโพลว์แบบต่อเนื่อง	608	467

- โดยที่ 1 คือ ระบบทดสอบที่ไม่มีอุปกรณ์ชดเชย $\epsilon=0.001$
 โดยที่ 2 คือ ระบบทดสอบที่ไม่มีอุปกรณ์ชดเชย $\epsilon=0.01$
 โดยที่ 3 คือ ระบบทดสอบที่ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรม
 โดยที่ 4 คือ ระบบทดสอบที่ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนาน
 โดยที่ 5 คือ ระบบทดสอบที่ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้
 โดยที่ 6 คือ ระบบทดสอบที่ติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยหลายๆตัวเข้าด้วยกัน

รูปที่ 5.17 กราฟแสดงการเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้า

5.8 ผลการวิเคราะห์หาขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการของระบบไฟฟ้ากำลัง

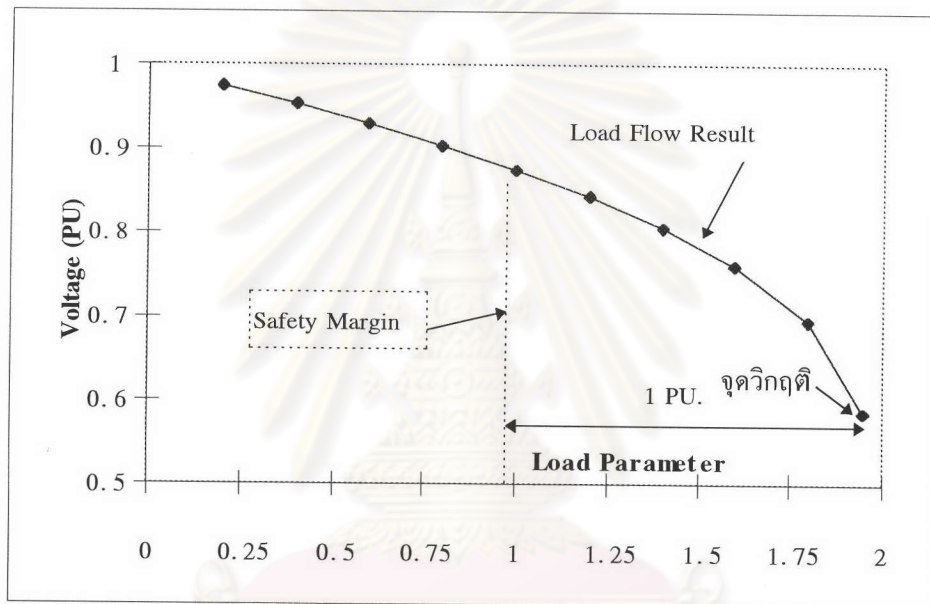
โดยปกติการเกิดการพังทลายของแรงดัน เป็นกระบวนการที่ขนาดของแรงดันของระบบลดลงอย่างช้าๆ ในช่วงแรก ต่อเมื่อใกล้จุดวิกฤติของระบบแล้วระดับของแรงดันระบบจึงจะลดลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นวิธีการที่ใช้ในการแก้ปัญหาการพังทลายของแรงดันในขั้นแรกคือ การรับรู้ถึงการลดลงของแรงดันอย่างผิดปกติและแจ้งเตือนให้กับ ผู้ปฏิบัติงานให้ตัดสินใจกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อป้องกันการเกิดการพังทลายของแรงดัน

จากหลักการดังกล่าวจึงได้มีการกำหนดขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการขึ้นซึ่งขอบเขตปลอดภัยนี้ใช้เป็นเงื่อนไขในการแจ้งเตือนแก่ผู้ปฏิบัติการ ซึ่งมีค่าเท่ากับค่าตัวประกอบโหลด (Load Parameter) 1 เปรอ์ยูนิต [8] ก่อนถึงจุดวิกฤติของระบบ ดังแสดงผลการวิเคราะห์หาขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติงาน เทียบกับการวิเคราะห์หาจุดวิกฤติของระบบไฟฟ้ากำลังแบ่งเป็นกรณีต่างๆ ในรูปของตารางและกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับพลังงานที่จ่ายได้ดังต่อไปนี้

- กรณีระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดันซึ่งมีค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้เท่ากับ 0.001

ตารางที่ 5.17 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาค่าขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการ
เทียบกับ จุดวิกฤติของระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน

ผลการวิเคราะห์	แรงดัน	มุมเฟส	กำลังจริง	กำลังรีแอกทีฟ
ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ	0.5853	-36.15	11.56	2.06
ค่าขอบเขตปลอดภัยของระบบ	0.8790	-20.10	11.08	1.98

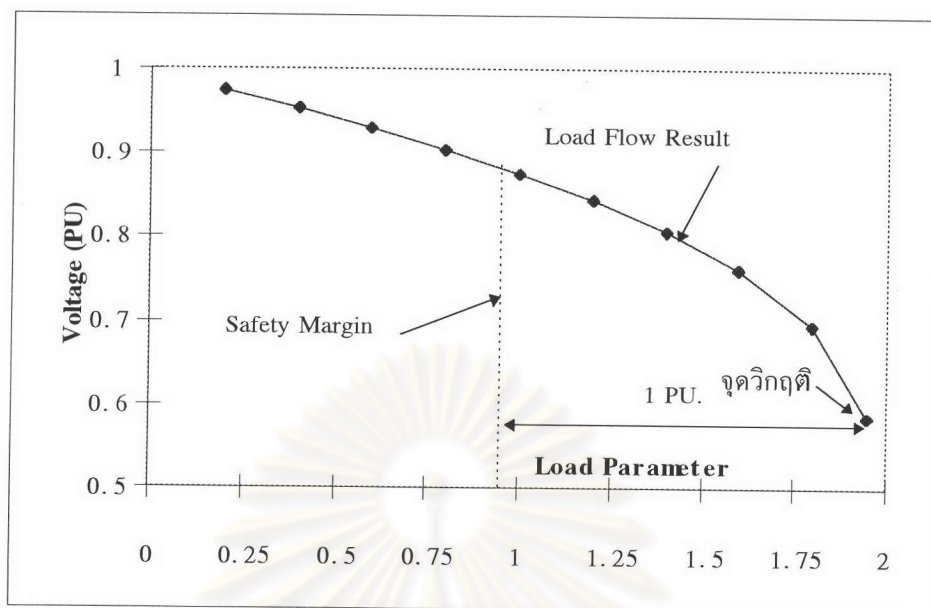

รูปที่ 5.18 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์หาค่าขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการ
เทียบกับ จุดวิกฤติของระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน

- กรณีระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดันซึ่งมีค่าผิดพลาดที่ยอมรับได้เท่ากับ 0.01

ตารางที่ 5.18 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาค่าขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการ
เทียบกับ จุดวิกฤติของระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน

ผลการวิเคราะห์	แรงดัน	มุมเฟส	กำลังจริง	กำลังรีแอกทีฟ
ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ	0.5859	-35.62	11.56	2.06
ค่าขอบเขตปลอดภัยของระบบ	0.8791	-19.60	11.07	1.98

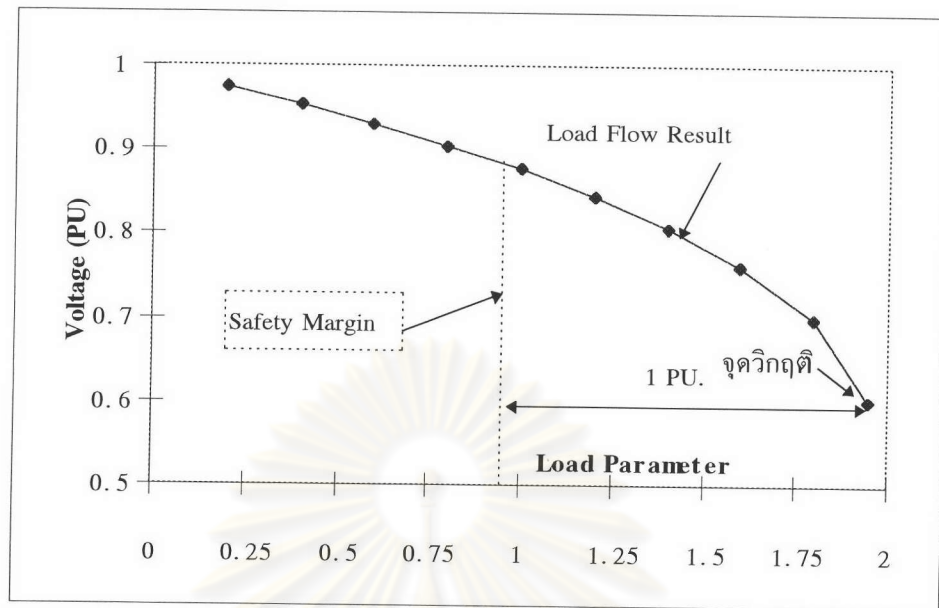

รูปที่ 5.19 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์หาค่าขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการ
เทียบกับ จุดวิกฤติของระบบทดสอบที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดัน

- กรณีระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรมขนาด 0.01 เฟอร์ยูนิต
ระหว่างบัสที่ 27 กับบัสที่ 30

ตารางที่ 5.19 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาค่าขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการ
เทียบกับ จุดวิกฤติของระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรม

ผลการวิเคราะห์	แรงดัน	มุมเฟส	กำลังจริง	กำลังรีแอกทีฟ
ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ	0.5855	-35.92	11.55	2.07
ค่าขอบเขตปลอดภัยของระบบ	0.8755	-19.41	11.06	1.98

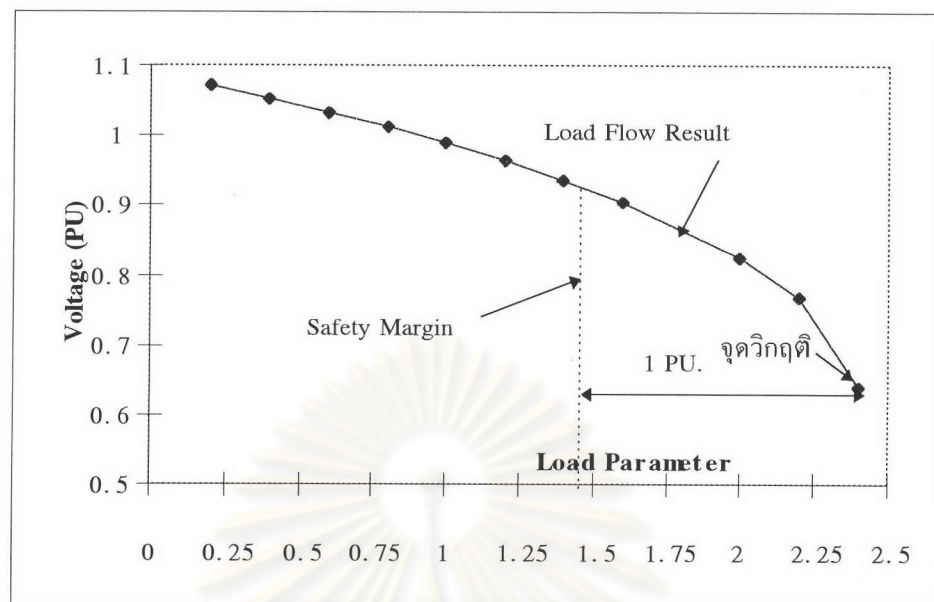

รูปที่ 5.20 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์หาค่าขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการ เทียบกับ จุดวิกฤติของระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรม

- กรณีระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด 40 MVAR ที่บัส 30

ตารางที่ 5.20 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาค่าขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการ เทียบกับ จุดวิกฤติของระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนาน

ผลการวิเคราะห์	แรงดัน	มุมเฟส	กำลังจริง	กำลังรีแอกทีฟ
ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ	0.6562	-46.31	11.77	2.11
ค่าขอบเขตปลอดภัยของระบบ	0.9526	-24.3	11.22	2.01

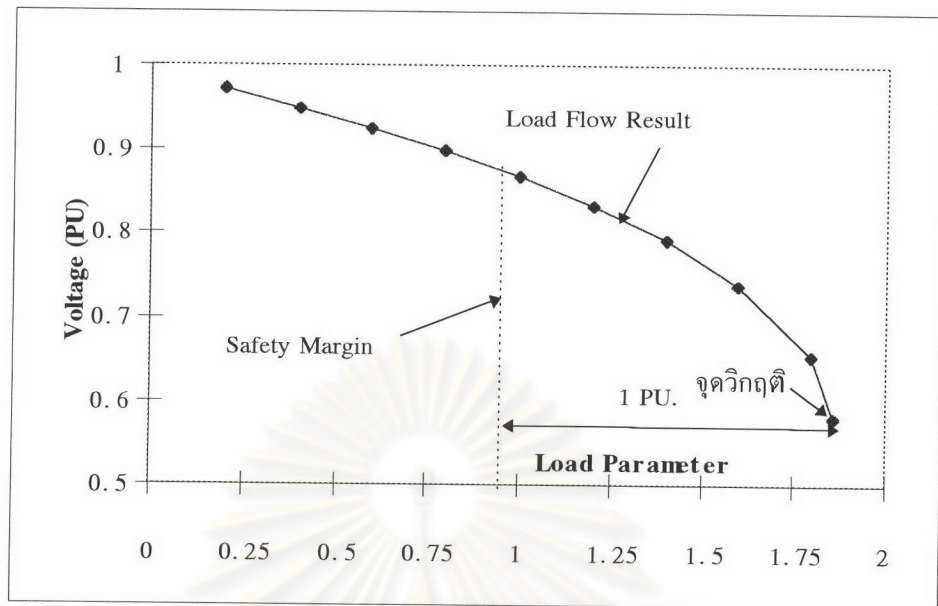

รูปที่ 5.21 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์หาค่าขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการ
เทียบกับจุดวิกฤติของระบบทดสอบที่มีการติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนาน

- กรณีระบบทดสอบที่มีการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ที่มีอัตราส่วนระหว่างระดับแรงดัน
ทางด้านปฐมภูมิด้านกับระดับแรงดันทางด้านทุติยภูมิเท่ากับ 1.1 ระหว่างบัสที่ 29 กับบัสที่ 30

ตารางที่ 5.21 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาค่าขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการ
เทียบกับจุดวิกฤติของระบบทดสอบที่มีการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้

ผลการวิเคราะห์	แรงดัน	มุมเฟส	กำลังจริง	กำลังรีแอกทีฟ
ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ	0.6924	-30.68	11.38	2.04
ค่าขอบเขตปลอดภัยของระบบ	0.9165	-17.76	10.89	1.95

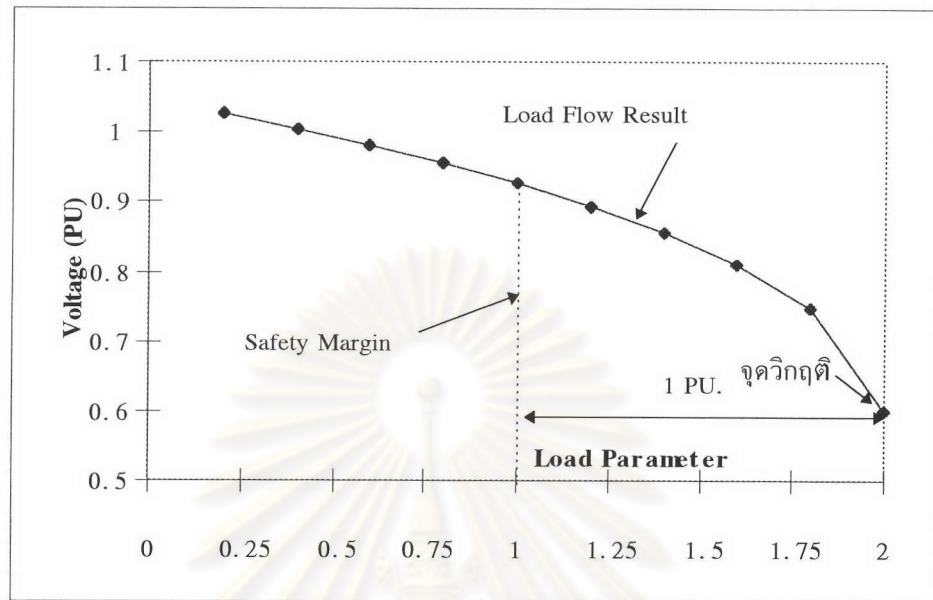

รูปที่ 5.22 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์หาค่าขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการ เทียบกับจุดวิกฤติของระบบทดสอบที่มีการติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้

- กรณีระบบทดสอบที่มีการติดตั้งทั้งตัวเก็บประจุแบบอนุกรม ตัวเก็บประจุแบบขนาน และหม้อแปลงปรับค่าได้พร้อมๆกัน โดยมีการติดตั้งอุปกรณ์ดังกล่าวต่อไปนี้
 - ติดตั้งตัวเก็บประจุที่มีอิมพีแดนซ์ = 0.01 เปรอร์ยูนิตเข้าที่สายส่งระหว่างบัส 27 กับบัส 30
 - ติดตั้งตัวเก็บประจุแบบขนานขนาด = 20 MVAR เข้าที่บัส 30
 - ติดตั้งหม้อแปลงปรับค่าได้ซึ่งมีการตั้งค่าอัตราส่วนระหว่างแรงดันทางด้านทุติยภูมิกับแรงดันทางด้านปฐมภูมิ = 1.2 ระหว่างบัส 29 กับบัส 30

ตารางที่ 5.22 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หาค่าขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการ เทียบกับ จุดวิกฤติของระบบทดสอบที่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดันหลายชนิดพร้อมกัน

ผลการวิเคราะห์	แรงดัน	มุมเฟส	กำลังจริง	กำลังรีแอกทีฟ
ค่า ณ จุดวิกฤติของระบบ	0.6040	-41.35	11.58	2.06
ค่าขอบเขตปลอดภัยของระบบ	0.9175	-22.44	11.09	1.98

รูปที่ 5.23 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์หาค่าขอบเขตปลอดภัยในการปฏิบัติการเทียบกับ จุดวิกฤติของระบบทดสอบที่มีการติดตั้งอุปกรณ์ชดเชยแรงดันหลายชนิดพร้อมกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย